

HEMELJONKVROUWEN

door

Davy Leers

OPGELET !

Dit stuk is auteursrechtelijk beschermd bij ALMO bvba. Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet, ... zonder schriftelijke toestemming.

Wanneer je beslist om het theaterstuk te spelen, kan je eenvoudig via [dit formulier](#) een **aanvraag tot opvoering** doen en de nodige **toneelteksten aankopen**.

Het **minimumaantal** te bestellen toneelteksten is gelijk aan de minimumbezetting + 1 exemplaar voor de regisseur. Wanneer dat aantal meer dan 10 is, is het minimum gewoon 10. Uiteraard kan je zoveel toneelteksten bestellen als je wilt.

Goed om weten: toneelgezelschappen die aangesloten zijn bij OPENDOEK krijgen **15% korting!**

Opgelet: als je van een auteur rechtstreeks een digitale tekst hebt ontvangen, is het niet de bedoeling deze tekst zelf te printen en te gebruiken. Dit is bedoeld als **zichtzending**.

! Vergeet geen aangifte te doen van je opvoeringen bij [SABAM](#) of [OPENDOEK](#) !

AUTEURSBUREAU ALMO BVBA

Jan van Rijswijcklaan 282, B-2020 Antwerpen

Telefoon: +32-(0)3/260 68 10

Fax: +32-(0)3/216 95 32

Aanvraag tot opvoering: <https://www.almo.be/theater>

Meer info te verkrijgen via info@almo.be

PERSONAGES

DE PRINSES VAN ONDERLAND

SPIEGEL

KNECHT (een gebochelde)

PRINS

PUK (een monsterachtig wezentje)

SNEEUWWITJE (overdreven begripvol, hulpvaardig)

DOORNROOSJE (rebels, bitch)

ASSEPOESTER (zeurend)

BELLE (dom blondje, leeghoofd)

DE KLEINE ZEEMEERMIN (jaloers, obsessief)

MARIETJE (DE PRINSES OP DE ERWT) (kleinzerig, verwend nest)

KNAPPE ELSJE (lui)

NACHTELFEN

ROODKAPJE

GOUDLOKJE

ALICE

ISABELLE (gewoon, beetje verlegen maar lief meisje)

KORTE INHOUD

De prinses van Onderland heeft sluwe plannen. Ze heeft een prins opgesloten in één van haar kerkers. Ze hoopt de prins zo lelijk te kunnen maken als haarzelf uit hoop dat hij met haar zal trouwen en heerseres wordt van de wereld. De prins ontsnapt echter en komt terecht in Wolkenland. Een land waar 7 befaamde prinsessen (Sneeuwwitje, Doornroosje, Assepoes, Belle, de kleine zeemeermin, Marietje en Elsje) wachten op hun ultieme droomprins. Eerst zien ze in hem een indringer maar al gauw smelten hun harten. Tot er onraad opduikt vanuit Onderland...

De vraag blijft: "Wie gaat uiteindelijk aan de haal met de ultieme droomprins?"

DECOR

Men kan naar aanleiding van het stuk de fantasie de vrije loop laten en vrijblijvend kiezen voor een gepaste scenografie.

PROLOOG

Op de intromuziek voeren nachtelfen een dans uit waarna enkele elfen op het podium verspreid blijven staan en het volledig duister wordt.

Ze verlichten hun gezichten ieder om beurt met kleine LED zaklampjes.

ELF 1: Er was eens...

ELF 2: Heel lang geleden...

ELF 3: Heel heel lang geleden...

ELF 4: Eergisteren...

ELF 1: Een prins.

ELF 3: Maar niet zomaar een prins.

ELF 2: Een echte prins.

ELF 1: Eén waarvan je zegt...

ELF 3: Dat is nu een prins.

ELF 1: Een prins om smoor...

ELF 3: ...verliefd op te worden.

ELF 2: Vlinders in de buik.

ELF 4: Om van te kotsen.

Bij volgende replieken blijven de LED lampjes aan.

ELF 1: Onweerstaanbaar.

ELF 3: Onvervangbaar.

ELF 2: Onverwoestbaar.

ELF 1: Onoverwinnelijk.

ELF 3: Onvergetelijk.

ELF 4: Ongelooflijk...

ELF 1: Knap.

ELF 2: Charmant.

ELF 3: Elegant.

ELF 1: Lief.

ELF 3: Attent.

ELF 2: Aardig.

ELF 4: Harig.

ELF 1: Echt...

ALLEN: DE prins.

ELF 1: Een prins...

ELF 2: Onbereikbaar.

ELF 3: Onaantastbaar.

ELF 4: Ondergronds.

ELF 1: Daar werd hij gevangen gehouden...

ELF 3: in de duisternis.

ELF 2: Zonder licht.

ELF 1: Zonder eten.

Bij volgende replieken gaan de LED lampjes om beurt uit.

ELF 2: Door een kwaadaardige prinses...

ELF 1: Een lelijk eendje...

ELF 3: Een prinses...

ELF 4: Om van te kotsen.

EERSTE BEDRIJF

TAFEREEL 1

Het is duister. Rookmachine. We horen dreigende muziek waarna we stilaan een centrale spot, midden voor, zien oplichten op een prinses. Ze ziet er wansmakelijk uit.

PRINSES: Spiegeltje, spiegeltje aan de wand, wie is de lelijkste van het land?

Een personage achter de grote spiegelkader licht op maar blijkt te slapen.

SPIEGEL: *(geen reactie)*

PRINSES: *(draait zich om en dreigt richting spiegel)* Spiegeltje, spiegeltje aan de wand, wie is de lelijkste van het land?

SPIEGEL: *(snurkt)*

PRINSES: SPIEGELTJE, SPIEGELTJE, AMBETANT. ZEG MIJ, BEN IK DE LELIJKSTE VAN HET LAND?

SPIEGEL: Ah, zeg. Je moet zo niet roepen. Ik ben niet doof. Jij prinses, jij. Je bent nog altijd om van te kotsen. En laat me nu verder slapen, pukkelkop, want mijn maag keert om.

PRINSES: KNECHT!

Knecht op.

KNECHT: *(tegen publiek)* Ze heeft weer haar kuur hoor. Ik zal straks nog maar wat pilletjes naar de apotheek halen.

PRINSES: Praat niet tegen jezelf en kijk naar mij.

KNECHT: Moet dat echt?

PRINSES: Kijk!

KNECHT: *(kijkt even)* Oh, ik denk dat ik moet overgeven. *(weg naar coulissen)*

PRINSES: Prachtig! Ik ben nog steeds de lelijkste van het land. KNECHT!

KNECHT: *(komt op en veegt zijn mond af)* U riep, oh kotsbare.

PRINSES: Breng de gevangene.

Knecht af en komt terug op.

KNECHT: Dewelke?

PRINSES: DE PRINS, DEBIEL!

KNECHT: Ja , puistachtbare. *(tegen publiek)* Geschift wijf.

PRINSES: Ik voel het in mijn darmen, vandaag is de dag aangebroken. *(horen een windje)*
 Vandaag zal er een nieuwe wind doorheen mijn koninkrijk vliegen. Een wind die voelbaar zal zijn tot in hogere sferen. Een wind die een signaal zal geven dat ik, prinses van Onderland, te vrezen ben voor eenieder menselijk als bovenmenselijk wezen. Dat ik, de waardige troonopvolger wordt van mijn moeder, de koningin.

KNECHT: *(terug op met prins)* Hier is hij, oh...oh dat stinkt hier. Oh...*(loopt terug weg)*

PRINSES: KNECHT! *(komt terug maar houdt samen met de prins zijn adem in als de prinses dichterbij komt)* Dag jongen. Ik ben fier op je. Je ziet er al wansmakelijk uit. Maar nog niet erg genoeg om mijn man te worden. *(keert zich terug naar de andere kant en de twee happen terug naar adem)*
 KNECHT!

KNECHT: Ja?

PRINSES: Kom naar hier.

KNECHT: Nu?

PRINSES: Hier!

KNECHT: *(doet het met walging)*

PRINSES: Ik wil dat je de prins nog lelijker maakt. Zo lelijk dat je maag ervan keert.

Ondertussen gaat de prins af.

KNECHT: Maar hoe dan, oh kotsbare?

PRINSES: Dat kan me niet schelen. Maar doe het! (*kijkt om*) Waar is de prins?

KNECHT: De prins?

PRINSES: Ja, DE PRINS!

KNECHT: Daar. Oei. Hij staat daar niet meer.

PRINSES: Ja, dat zie ik ook wel idioot. Ga hem zoeken. NU! (*Knecht af*)

TAFEREEL 2

Overgangsfase naar het duistere bos. We horen stormgeluiden en zien bliksemflitsen. Er overheerst een akelige sfeer in het bos. Dreigende muziek met geluid van regen, wind, storm, bliksem, op de achtergrond.

PRINS: (*bang*) Ik was precies toch beter binnen gebleven. (*gaat traag verder*)

Plotseling zien of horen we een schim voorbij lopen.

PRINS: (*bang*) Hallo, is daar iemand?

PUK: (een stem weergalmt) 'De kostbare'.

De prins schrikt en keert zich om, gevolgd door een gespannen stilte. Plots terug luide donder-en blikseminslag. Hij schrikt zich rot en we zien het wezentje Puk verschijnen aan de andere kant van het podium. Beiden botsen met hun rug tegen elkaar. Ze draaien zich om en krijsen. Ze keren zich richting zaal, krijsen. Ze kijken voorzichtig mekaar terug aan en krijsen.

PRINS: Wie ben jij?

PUK: Puk, puk!

PRINS: Je hebt je naam niet gestolen. Je staat er vol van. Oh, afschuwelijk.

PUK: Jij ziet er nu ook niet bepaald op zijn s'zondags uit. En uw adem stinkt uren in de wind.

PRINS: Bij de pizza die ik kreeg, was altijd een teentje look.

- PUK: Zeg maar teen. Die ziet er trouwens ook schimmelachtig uit. *(pauze)*
Je ziet er zo beteuterd uit. Het lijkt alsof je de lotto gewonnen hebt maar het briefje verloren.
- PRINS: Ik...ik ben verdwaald.
- PUK: Geen nood. Puk zal je verder helpen.
- PRINS: Echt?
- PUK: Muntje van Mentos? *(prins neemt twijfelend het muntje aan)*
- PRINS: Kan jij mij helpen hier weg te geraken?
- PUK: Puk kan alles!
- PRINS: Oh, alsjeblief. Help me hier weg te geraken. Ik zal al doen wat je maar wilt. En zodra ik mijn paleis terugvindt, zal ik je rijkelijk belonen.
- PUK: Puk weet wat jij echt wil.
- PRINS: Ja, terug thuis geraken.
- PUK: Buiten dat. Ik weet wat jij nodig hebt.
- PRINS: Ah ja, wat?
- PUK: Een tweede muntje. *(prins neemt twijfelend terug een muntje aan)* Jij bent op zoek naar 'de kostbare'.
- PRINS: De wat?
- PUK: *(luid)* De kostbare.
- PRINS: Oh nee, nee! Je begrijpt het niet. Van de kostbare ben ik juist gaan lopen.
- PUK: *(in zichzelf)* Dat had ik al door. *(tot de prins)* Nee, de kostbare! Ik weet waar. *(prins verward)* Kom maar mee. Puk zorgt wel voor je. Maar pas op! Het zou best kunnen dat we nog een paar dwergen tegenkomen.

De twee gaan af.

TAFEREEL 3

Nacht. De nachtelven dansen op sprookjesachtige muziek of juist niet.

We zien sneeuwwitje verschijnen. Dromerig beeld. De andere prinsessen liggen achteraan in het duister op het podium te slapen.

SNEEUW: *(zingt)* Ik ben mooi en aantrekkelijk, steeds geweest.
Aardig, lief en behulpzaam voor ieder mens of beest
Ik hou veel van het leven, hier in wolkenland
Eens kom ik iemand tegen, die ook naar mij verlangt.

DOORN: Verdomme mens. Straks stop ik een appel in je mond, dan zwijg je tenminste.

BELLE: Ik vond dat nochtans niet slecht, alleen dat mooi en aantrekkelijk zou ik er precies uit laten.

ELSJE: Zeg, wie heeft mij wakker gemaakt? Het is nog wel vroeg hé.

DOORN: Madam hier, ze was weer een poging aan het doen om in ‘The Voice’ te geraken.

SNEEUW: Waarom probeer jij niet wat te zingen? Dat zou je humeur ten goede komen.

DOORN: Ik? Jij bent ermee aan het lachen zeker. Ik maak mij niet zo belachelijk.

MARIETJE: Zeg, wat is dat hier voor lawaai? Dat is wel niet goed voor mijn hoofd. Ik heb precies weer niet goed geslapen vannacht. Het leek alsof...

ALLEN: Je op een erwt gelegen hebt.

MARIETJE: *(handen naar haar oren)* Ssst...

ZMRM: *(pijnlijke blik met haar handen naar haar oren)* Oh...

DOORN: En waarom houd jij je handen aan je oren?

ZMRM: Ik ben precies een ooronsteking aan het krijgen.

DOORN: Amai, dat is hier precies de gepensioneerdensbond. Assepoes! *(keert zich om en merkt dat Assepoes nog slaapt)* Wel, merci. Zij ligt hier nog gewoon te slapen.

SNEEUW: Ze heeft gisteren ook wel hard gewerkt. Gekookt en de afwas van een week gedaan.

DOORN: Assepoes!

ASSEPOES: (*schrikkend rechtop*) Ja?

DOORN: Het is dag. Zou je eens niet voor wat ontbijt zorgen?

MARIETJE: Voor mij een zachtgekookt eitje met een reepje spek, twee verse croissants met aardbeienconfituur, een kaneelbroodje en een vers gebakken pannenkoek met Canadese ahornsiroop. En om te drinken versgeperst fruitsap, wel zonder pulp dit keer want dat blijft anders weer tussen mijn tanden zitten en dan moet ik die flossen of ik krijg last van tandvleesontstekingen wat verschrikkelijk pijnlijk is. En ik kan het weten.

DOORN: Was dat alles, (*sarcastisch*) prinses?

MARIETJE: Ik denk het wel.

DOORN: Voor mij...

MARIETJE: Oh ja, en het spekje niet te hard doorbakken en de pannenkoek niet met melk maar met sojamelk voor mijn lactose-intolerantie.

DOORN: Voor mij dus... een broodje martino.

MARIETJE: Bah, eet jij dat nu s'morgens? Hoe dat uw maag zoiets kan verdragen.

ZMRM: Voor mij alleen maar een glaasje chaudfontaine.

BELLE: En voor mij een kommetje special K.

ASSEPOES: En voor u, Elsje? (*slaapt reeds terug*) EN VOOR U, ELSJE?

ELSJE: Oh, zeg. Laat mij maar voort slapen. Ik ben veel te moe om te eten.

SNEEUW: Ik zal meegaan om te helpen, Assepoes.

Sneeuw en Assepoes af.

DOORN: (*imiteert Sneeuw witje*) Ik zal meegaan om te helpen, Assepoes.

ZMRM: Ja, wat een scène. Precies of je moet voor een glas water met twee zijn.

BELLE: En ik neem altijd een lichte maaltijd. Dus helemaal niet zwaar om te dragen.

ZMRM: *(tegen Doornroosje, verwijst naar haar hoofd)* Hoe zou dat nu komen?

MARIETJE: En ik... ik vraag toch ook niet te veel.

GOUDLOK: Help, help!

BELLE: Oei, er roept iemand!

ANDEREN: Serieus? *(Elsje wordt weerom wakker)*

GOUDLOK: Help, help!

BELLE: Hoor, nu weer.

ALLEN: Allé, gij.

Goudlokje rent de scène op.

GOUDLOK: Oh, god zij dank. Jullie moeten mij helpen. Ik ben op de vlucht voor drie beren.

DOORN: Beren?

BELLE: Oh, beren! Hoe schattig.

DOORN: Waarom zitten er beren achter je aan?

GOUDLOK: *(pauze)* Ik heb hun toetje opgegeten.

ALLEN: Oh!

Assepoes met Sneeuwwitje op dat moment terug op met eten.

SNEEUW: Wat is er aan de hand?

DOORN: *(Goudlokje wil naar het eten rennen maar Doornroosje houdt haar tegen)*
Weg met dat eten! We hebben hier iemand die andermans eten opeet.

Assepoes en Sneeuwwitje vluchten terug weg.

GOUDLOK: Sorry, maar ik doe dat niet bewust. Het is gewoon sterker dan mezelf. Maar als ik eten zie, dan...dan kan ik mij niet inhouden.

MARIETJE: Zie hier een voorbeeld van iemand die thuis geen eten krijgt. Weerom een tragisch beeld, geplukt uit de dagelijkse realiteit.

BELLE: Ze mag mijn kommetje met cornflakes wel hebben.

ZMRM: Opgepast, Belle. Die Hollanders zijn niet te vertrouwen. Voor je het weet, eten ze jou op.

BELLE: Echt? Oh nee, ik wist niet dat ze zo'n beesten waren. Anderzijds ben ik wel dol op beesten.

GOUDLOK: Wees gerust, ik eet niemand op. Tenzij ik geen andere keus heb, natuurlijk.

DOORN: Weg met dat mens!

ZMRM: Kannibaal! Mijn vinnen zal je nooit te pakken krijgen.

ELSJE: Ik laat me niet opeten in mijn slaap!

DOORN: Assepoes!

ASSEPOES: (*Assepoes op*) Ja?

DOORN: Trek die kleren van haar lijf en stop ze in de stoofpot. En laat witoor maar meehelpen.

GOUDLOK: Maar nee, je begrijpt het niet.

DOORN: We begrijpen het maar al te goed. Wij eten jou op vooraleer jij ons opeet. De pot op...het vuur!

GOUDLOK: Nee! Help, help!

MARIETJE: Oh, en krijsen dat ze kan. Ik krijg daar echt koppijn van.

SNEEUW: Wacht, Assepoes.

DOORN: Hoezo, wacht Assepoes?

SNEEUW: Zouden we haar niet beter helpen?

DOORN: Helpen? Die vrek?

SNEEUW: Zij is toch geen vrek. Zo erg kan het niet zijn. (*tegen Goudlokje*) Ik zal je helpen, Goudlokje.

GOUDLOK: Dank je.

DOORN: Jij moet het weten. Maar straks niet komen klagen dat je zonder appels zit.

We horen gegrom.

BELLE: Oh, heb je dat gehoord?

DOORN: Wat?

Terug gegrom.

BELLE: Dat! Het komt precies van die richting uit.

DOORN: Verdomme, dat zijn zeker die 3 beren.

Goudlokje vlucht weg.

DOORN: Ja, prachtig. Zie je het nu, zij laat ons stikken. En jij zou haar nog helpen.

Gegrom wordt luider.

DOORN: Verdomme. Assepoes, ga pudding halen. (*Assepoes af*)

ZMRM: Oh, nee. We worden opgegeten.

MARIETJE: Oh, nee. En ik heb nog niet ontbeten.

DOORN: Komaan, meisjes. Houd jullie sterk.

BELLE: Dat beest mag gerust met mij beginnen.

ASSEPOES: (*op*) We zitten met een groot probleem!

ZMRM: Tegen wie zeg je het.

DOORN: Wat is er?

ASSEPOES: Er is geen Danette meer. Alleen nog maar potjes van de Aldi.

ALLEN: Oh nee!

Luid gegrom. De meisjes krijsen. Prins op. Hij is buiten adem. Meisjes krijsen terug.

DOORN: Verdomme, een monster. Vecht voor je leven! Pak allemaal jullie sjakossen.
(ze beginnen allemaal op de prins te slaan)

PRINS: *(de prins schreeuwt en valt uitgeput neer en ze stoppen met slaan)*

DOORN: Ja, we hebben het gedood.

ELS: *(komt dichterbij de prins)* Maar nee, het slaapt.

SNEEUW: Ze heeft gelijk. Het ademt nog. Het is waarschijnlijk bewusteloos.

BELLE: Ocharme, het beest.

ZMRM: En nu? Wat doen we nu?

BELLE: Ik stel voor dat we hem kussen.

ANDEREN: Kussen?

DOORN: Sorry, maar dat ziet er nu niet bepaald kuswaardig uit. Daarbij alleen een prins mag mij kussen.

SNEEUW: Ja, dat vind ik ook.

ASSEPOES: Ik ook.

BELLE: Maar zie je dan niet hoe mooi hij is?

DOORN: Hij? Hoe weet je dat het een hij is? Och ja, domme vraag.

BELLE: Hij is echt geweldig.

DOORN: Bedoel je die etterbuil op zijn neus?

MARIETJE: Of zijn vieze nagels?

ZMRM: Of zijn stinkende adem. Heeft die look gegeten of zo?

BELLE: En toch vind ik dat we hem moeten kussen.

MARIETJE: Ik zou toch maar oppassen. Misschien heeft hij een ziekte of zo. En dan ben je besmet. En voor je het weet zijn we allemaal besmet.

ZMRM: Oh nee. En dan begin ik te rotten.

DOORN: Over mijn lijk. Jij gaat dat geval niet kussen.

BELLE: Laten we een dekentje dan voor hem halen. Zo vat hij geen kou.

DOORN: Zo...vat hij geen kou. Alsjeblief, zeg. We zijn hier niet in Siberië.

BELLE: Ja, maar wel in Wolkenland. En de wind durft hier van tijd tot tijd wel uithalen.

ASSEPOES: Ik zal iets warm halen.

SNEEUW: En ik zal eens kijken of er nog een warmwaterkruik is.

DOORN: Zet ondertussen nog een tasje thee.

SNEEUW: Goed idee.

DOORN: Jongens, toch. Ongelooflijk.

Assepoes en Sneeuwwitje af.

ZMRM: Hoe zou hij hier aangespoeld zijn?

DOORN: Jij bent toch ook te hoog uit het water gesprongen?

ZMRM: Dat is iets heel anders.

BELLE: Kijk, hoe vredig hij erbij ligt.

ELS: Ik wou dat ik daar nu zo kon liggen.

Belle aait door zijn haar.

DOORN: Pas op, straks heb je luizen.

MARIETJE: Oh, verschrikkelijk. Ik krijg er nu al jeuk van.

BELLE: Ik durf wedden dat hij heel aardig is. En lief.

Assepoes en Sneeuwwitje terug op en leggen een dekentje over hem.

BELLE: Nu zal hij geen kou meer vatten.

Ze zetten zich allemaal rondom de prins. De prins begint te snurken. De prinsessen schrikken.

BELLE: Oh, hij snurkte. Hoe schattig.

ELS: Ja, vind ik ook. (*gaapt*) Ik moet er zelf van gapen.

De prins zijn adem stopt.

BELLE: Oh, nee! Zijn adem stopt.

ASSEPOES: Wat doen we nu?

BELLE: Ik geef hem mond op mond.

DOORN: (*houd haar tegen*) Belle, jij doet niks.

BELLE: Jawel, ik moet.

DOORN: (*tegen Marietje en ZMRM*) Houd haar tegen.

BELLE: Laat mij los! Hij heeft mij nodig.

Ze rukt zich los en kust de prins. De prins wordt wakker maar Belle blijft hem op de lippen kussen.

SNEEUW: Oh, hij komt bij.

ZMRM: Oh nee! Zwem voor je leven.

SNEEUW: Belle, zo is het wel goed.

ASSEPOES: Oh, zij is hem aan het vermoorden.

DOORN: Goed bezig, Belle. Ik heb je onderschat.

De prins rukt zich van haar los en snakt diep naar adem. Alle prinsessen begeven zich even achteruit uit angst.

PRINS: Waar... ben ik?

Alle prinsessen kijken naar elkaar.

MARIETJE: *(naar ZMRM)* Het spreekt.

SNEEUW: Je bent in Wolkenland.

PRINS: Wolkenland? *(pauze)* Hoe ben ik zo hoog gekomen?

BELLE: *(dromerig)* Ik ben Belle.

DOORN: Let maar niet op haar.

ZMRM: Op deze hoogte, stijgt alles nogal vlug naar haar hoofd.

SNEEUW: Wil je je niet een beetje opfrissen?

PRINS: Vind je dat ik stink?

De prinsessen praten door elkaar.

SNEEUW: Nee.

ZMRM: Nee.

ASSEPOES: Zeker niet.

BELLE: Helemaal niet.

DOORN: Hoe kom je erbij?

MARIETJE: Daar dacht ik nog niet aan.

ELS: Als er iemand hier slecht ruikt, ben ik het wel.

PRINS: Oké, in dat geval. Ja, graag.

ZMRM: *(springt recht)* Ik zal met je meegaan.

DOORN: Jij? Waarom?

ZMRM: Ik ken toch alles van water.

SNEEUW: Maar dat is toch niet nodig.

ASSEPOES: Inderdaad. Ik kan hem toch verzorgen. Dat doe ik voor jullie toch ook.

MARIETJE: Ja, maar je moet toegeven dat dat niet altijd goed lukt. Ik denk dat je beter met

mij meegaat want ik ben tenminste voorzichtig.

BELLE: Maar ik heb jouw leven wel gered. Dus bij mij ben je nog veel veiliger.

ELS: Ja, maar aangezien ik het hardst van allemaal stink, lijkt het me aangewezen dat ik even meega. Dan kunnen we ons allebei wat opfrissen. Wat denk je?

PRINS: Wel, euhm...

ZMRM: Zij valt wel voortdurend in slaap. Voor je het weet, sta je er alleen voor.

ELS: Zegt het meisje zonder benen die nog niet één stap vooruit kan.

DOORN: Weet je, ik denk dat ik best met je meega. Dan ben je zeker dat je heelhuids terugkeert.

Doornroosje met Prins af.

BELLE: Heb je dat nu gezien?

ZMRM: Hoe durft ze?

ELS: Ze heeft wel lef.

ASSEPOES: En te zeggen dat ze nog nooit één vinger heeft uitgestoken.

SNEEUW: Inderdaad.

MARIETJE: Dat maakt mij zo...

ZMRM: Pissed.

ASSEPOES: Agressief.

SNEEUW: Boos.

ELS: Kwaad.

BELLE: Razend!

Ze zitten allen nu op de grond voor het verhoogje te mokken. Alice verschijnt vanonder het verhoogje tussen de meisjes. Haar hoofd is centraal zichtbaar onder het verhoogje.

ALICE: Soms lijkt iets wat het niet is, wel iets wat het wel is. En omgekeerd. Lijkt iets wat het wel is, helemaal niet zo te zijn.

MARIETJE: Wie zei dat?

ALICE: *(komt tevoorschijn)* Ik.

ZMRM: Wie ben jij nu weer?

ALICE: Alice.

ELS: Dat is hier precies de zoeten inval vandaag.

MARIETJE: Och, zwijg. Ik zie ondertussen al scheel van de honger.

ALICE: Heeft iemand een konijn voorbij zien lopen?

ZMRM: Zie ik eruit als iemand die een konijn heeft zien lopen?

Roodkapje op.

ROODKAPJE: Grootmoeder? Grootmoeder?

MARIETJE: Mmmm... konijn op grootmoederswijze.

ROODKAPJE: Hallo, ik ben op zoek naar mijn grootmoeder.

ELS: Zeg, wij zijn hier niet de cel vermiste personen.

ALICE: Waar ben ik dan?

BELLE: Je bent in Wolkenland.

ALICE: Wonderland?

ZMRM: Nee, Wolkenland. Mijn excuses, haar articulatie is soms niet zo goed.

Ze is nogal...(wijst naar haar hoofd)

ALICE: Ah, ik begrijp het. Ik denk dat ik jou grootmoeder daarstraks gezien heb.

ROODKAPJE: Echt?

ANDEREN: Echt?

ALICE: Ja. Ze leek me nogal gehaast.

ROODKAPJE: Gehaast?

ANDEREN: Gehaast?

ALICE: Ja, alsof ze naar iemand op zoek was.

ROODKAPJE: Oh, in dat geval ga ik best verder zoeken. Waar heb je haar juist gezien?

ALICE: Goh, moeilijk te zeggen. Maar ik denk dat je best (*wijst*) die richting uitgaat.

ANDEREN: (*wijzen*) Die richting.

ROODKAPJE: Oké, doe ik. Dag iedereen.

SNEEUW: Veel succes met de grootmoederjacht.

ASSEPOES: Hopelijk is het mijn stiefmoeder niet. De rillingen lopen nu al over mijn lijf.

ALICE: Ik moet ook verder op zoek. Hopelijk vind ik hem.

BELLE: Hoe ziet hij er juist uit?

ALICE: Goh, ja zoals een konijn.

ZMRM: Aan dit communicatieniveau durf ik niet deel te nemen.

BELLE: Ja, maar ik bedoel welke kleur?

ALICE: Wit.

BELLE: Kleur van ogen?

ALICE: Euhm...rood geloof ik.

BELLE: Oh, een albino?

ZMRM: Ze heeft iets met beesten.

BELLE: Had hij iets bij zich?

ALICE: Een klok.

BELLE: Een klok?

ZMRM: Zoiets dat tikt en de tijd aangeeft.

ELS: En je uit je slaap haalt.

ALICE: Over tijd gesproken. Ik moet er dringend vandoor nu. Straks heb ik een te grote achterstand. Daag!

SNEEUW: Veel succes!

ZMRM: *(pauze)* Doornroosje en die prins blijven wel verdacht lang weg, vind ik. Ik kan beter eens gaan kijken.

Doornroosje en de prins op. De prins is nu niet meer lelijk maar eerder heel knap. Iedereen verbaasd.

DOORN: Dames: de prins!

De prins komt centraal vooraan op het podium te staan. Alle prinsessen verzamelen zich dicht rondom hem als bijen rondom een honingpot. Pauze.

PRINS: Hallo...

De prins kijkt ongerust de zaal in.

ZWART

TWEEDE BEDRIJF

TAFEREEL 4

Avond. Bedtijd. De prins ligt centraal op een verhoogje op het podium. Alle prinsessen hangen er rondom. Ook de nachtelven zien we hier en daar verschijnen. Hij wordt verwend en behandeld als een koning.

MARIETJE: Ik zal nog een glaasje sojamelk voor je gaan halen.

PRINS: *(laat duidelijk merken dat het slecht was)* Nee, dank je. Dat hoeft echt niet.

MARIETJE: Geen moeite. Is zo gebeurd.

ELS: Zal ik nog een extra kussentje halen?

PRINS: Bwa, nee dat hoeft niet...

ELS: Ik ben al weg.

ASSEPOES: Zal ik je nog een voetenmassage geven?

PRINS: Wel euh... *(Assepoes begint eraan)*

DOORN: En ik zal je een nekmassage geven. *(de prins verbijt zijn pijn)*

ZMRM: En ik een beenmassage. Ik ben dol op je benen.

Els komt terug.

ELS: Oh, zijn jullie al zonder mij begonnen? *(zij begint zijn hoofd te masseren in de buurt van zijn slaap)*

SNEEUW: Ik zal ondertussen nog een liedje zingen.

PRINS: *(schudt overtuigd nee)*

SNEEUW: *(zingt)* Jij bent mooi en aantrekkelijk, steeds geweest.
Aardig, lief en behulpzaam voor ieder mens of beest
Plots ben jij hier belandt, hier in het wolkenland.
Ben jij de prins naar wie ik heel die tijd verlang?

Marietje op met een glaasje sojamelk.

ALLEN: *(zingen samen vals)* Ja, dat ben jij. Ja, dat ben jij. Jij bent de prins waarnaar mijn hart verlangt.

MARIETJE: *(massage stopt, ze overhandigt de melk)* Hier. Drink op. *(iedereen bewondert hem terwijl de prins het met walging doorslikt)*

ASSEPOES: Oké, ik ga de tandenborstel halen.

ZMRM: En ik het water.

MARIETJE: En ik de flosdraad.

SNEEUW: En ik het emmertje.

De anderen helpen de prins rechtop te zitten. Assepoes, de zeemeermin, Marietje en Sneeuwwitje komen terug op met het materiaal.

BELLE: Mondje open.

Marietje flost zijn tanden. Daarna poetst Assepoes zijn tanden en overhandigt de zeemeermin het water om te spoelen. Sneeuwwitje houdt de emmer vast. De nachteljjes kunnen de geluiden die hierbij te pas komen, nabootsen.

ELS: Kom, ga maar rustig neerliggen. Lig je goed zo? *(prins knikt)*

DOORN: Ik zal je nog een verhaaltje voorlezen.

SNEEUW: Oh nee, dat wil ik doen.

ASSEPOES: Nee, ik.

Er ontstaat een gevecht met het boek over wie wil voorlezen.

BELLE: *(heeft het boek in handen)* Voila, ik heb het boek. Ik lees voor.

Gedurende het voorlezen van het verhaal, dwarrelen de nachteljjes verder rond op het podium en tikken iedereen geleidelijk aan in slaap.

BELLE: Er was eens heel lang geleden, in een ver land, een jonge prins die leefde in een kasteel. Op een winternacht kwam een oude bedelaarsvrouw naar het kasteel toe en bood hem een enkele roos in ruil voor beschutting tegen de bittere koude. Afgewezen door haar verwilderd uiterlijk, veranderde de oude vrouw de prins in een beest. De roos die ze had aangeboden was een betoverde roos die zou bloeien tot zijn eenentwintigste levensjaar. Als hij zou kunnen leren om lief te hebben en haar liefde te verdienen in ruil tegen de tijd dat het laatste blaadje viel, dan zou de betovering verbroken worden. Zoniet, zou hij voor altijd een beest blijven die geen liefde kent.

Oh, hoe romantisch. Vind je ook niet?

De prins knikt maar ligt er erg gespannen bij met grote ogen. Hij kan de slaap totaal niet vatten. De anderen daarentegen zijn reeds in slaap gevallen waarbij Elsje als eerste. De nachtelfen krijgen hem ook niet in slaap en bedisselen een plan.

BELLE: Weet je, de eerste keer dat ik je zag, moest ik direct aan dit verhaal denken. Jij leek ook een beetje op een beest. *(komt dichterbij terwijl de prins zijn dekentje hoger trekt)* Zou jij mijn beest willen zijn?

Op het moment dat Belle de prins wil kussen, hebben de nachtelfen hun krachten gebundeld om de prins in slaap te tikken. De prins valt bewusteloos neer.

Ja, zeg. Net nu valt hij in slaap. Dan ga ik ook maar slapen.

Duister. De nachtelfen dwarrelen verder rond met hun lampje om te kijken of iedereen goed slaapt. Stilaan zien we een oude vrouw met een mandje verschijnen. De nachtelfen kijken haar strak aan en volgen haar als een schim mee. Zij legt een roos op het lichaam van de prins en kust hem. Daarna laat ze haar mandje achter en verdwijnt. De nachtelfen staren naar de roos en dan dreigend richting zaal. De lampjes van de elfen gaan één voor één uit.

TAFEREEL 5

Ochtend. De prinsessen ontwaken.

DOORN: *(strekt zich uit)* Ik heb geslapen als een roosje.

ELS: Ik ook.

MARIETJE: Ik heb precies weer niet goed geslapen vannacht. Het leek alsof...

ALLEN: Je op een erwt gelegen hebt.

MARIETJE: Nee.

ZMRM: Hoe, nee?

ASSEPOES: Over rozen gesproken, kijk eens wat er hier op onze prins ligt.

BELLE: *(schrikt)* Een roos.

ELS: Waarom schrik je zo? Het is toch maar een roos.

BELLE: Nee, nee. Het is een teken.

ELS: Een teken?

DOORN: Ik hou van rozen. Doornrozen. *(Ze wordt aangetrokken tot de roos en wil ze vastnemen.)*

SNEEUW: Nee, raak ze niet aan.

Doornroosje raakt ze aan en valt neer. Paniek. Iedereen rond Doornroosje.

SNEEUW: Doornroosje. Wordt wakker!

ELS: Die wordt niet direct meer wakker. Net als onze prins hier.

ANDEREN: De prins?

SNEEUW: *(luistert naar zijn adem)* Oh nee, hij ademt precies niet meer.

BELLE: Wat? Maar, maar dat kan toch niet. *(ze luistert en begint te wenen)*

ASSEPOES: Laat mij eens horen. *(iedereen rondom de prins)*

BELLE: En? Leeft mijn beest nog?

ZMRM: Jij met je verhaaltjes ook. Je ziet wat er nu van komt.

BELLE: Maar, maar... (*weent*)

MARIETJE: Het leek precies alsof ik vannacht...

ZMRM: Nu even niet Marietje.

MARIETJE: Maar...

SNEEUW: We moeten iets doen.

ASSEPOES: Ja, maar wat?

EIS: Iets, maar niet te veel.

Belle weent. Hierop beginnen alle anderen te wenen behalve Marietje.

MARIETJE: Hallo, mag ik nu ook eens iets zeggen? (*de anderen kijken om naar Marietje*)
Ik moet eigenlijk twee dingen zeggen. Ten eerste: ik denk dat ik vannacht iets gehoord heb. En ten tweede: ik heb honger maar ben gisteren vergeten inkopen te doen.

Ze wenen allemaal nu en snotten in hun zakdoek.

ASSEPOES: Ik zal eens zien of er nog restjes zijn van gisteren.

SNEEUW: Ik zou willen zingen maar het gaat niet.

BELLE: Het is een sombere dag in Wolkenland.

Assepoes terug op.

ASSEPOES: Kijk eens wat ik gevonden heb. Een mandje met appelen.

SNEEUW: Appelen? (*ze gaat naar Assepoes, haalt een appel eruit en eet er gretig van waarna ze neervalt*)

BELLE: Sneeuwvitje!

ELS: Oh nee, nog iemand die van haar stokje valt. En anders ben ik de enigste. Dit voelt echt raar. Er is hier duidelijk iets aan de hand.

ZMRM: Oh, ik ben echt aan een glas water toe. *(gaat af)*

MARIETJE: *(paniekerig)* En ik moet echt eten of ik krijg een appelflauwte.

ASSEPOES: Maar er is niets meer in huis te vinden. Ik dacht dat er nog restjes waren maar ook die zijn op.

De kleine zeemeermin komt terug op met een flesje water en valt neer op het podium.

ELS: Nummer drie.

MARIETJE: *(paniekerig)* Het is een virus. Een epidemie. Ik had gelijk.

ASSEPOES: Dat flesje water stond bij het mandje. Oh nee. Denken jullie wat ik denk?

MARIETJE: Honger.

ASSEPOES: Nee, iemand wil ons vergiftigen. Erger nog. Uitroeien.

ELS: En onze zeemeermin was al zo'n bedreigde soort.

BELLE: We moeten actie ondernemen.

ASSEPOES: *(zet het mandje neer)* Inderdaad, Belle. Het wordt hoog tijd dat we deze zaak nader onderzoeken. Wat denk jij Elsje?

Ondertussen gaat Marietje tot bij het mandje om een appel te nemen.

ELS: Ja, maar het vraagt toch niet teveel werk hoop ik?

BELLE: Elsje, voor één keer moet je je slaap eens opzij kunnen zetten. Het gaat hier wel om leven of dood.

ELS: Ja, je hebt gelijk.

ASSEPOES: Wat denk jij, Marietje? *(keert zich om)* Marietje?

ELS: En dat is nummer vier.

ASSEPOES: Verdorie toch. Dom wicht.

ELS: En nu waren er nog maar drie. Zie ons hier staan. De drie biggetjes die wachten op de boze wolf.

De oude vrouw verschijnt terug.

ELS: Och, kijk daar. Zou dat de grootmoeder van roodkapje zijn?

ASSEPOES: Oh nee, ze lijkt op mijn stiefmoeder. Dat moest er nog bijkomen.

BELLE: Goediedag. Bent u op zoek naar iemand?

PRINSES: Ja.

ASSEPOES: Oh nee, zie je het. Straks is ze nog op zoek naar mij. Ga jij maar voor.

(schuift Els voor zich)

ELS: Excuseer, bent u de grootmoeder van Roodkapje? Bent u op zoek naar haar?

PRINSES: Roodkapje?

ELS: Ja, Roodkapje.

BELLE: Je weet wel. Ze heeft een rood kapje en ...

ELS: Ik denk wel dat ze dat doorheeft, Belle.

PRINSES: Ah ja... inderdaad Roodkapje.

ASSEPOES: Oef.

ELS: Ja, we hebben ze daarstraks gezien. Ze was op zoek naar u.

BELLE: En nu bent u op zoek naar haar?

ELS: Logisch gezien wel hé, Belle.

PRINSES: Ja, inderdaad.

BELLE: *(komt dichterbij)* Maar u hebt wel een grote neus.

ASSEPOES: Belle!

BELLE: Wat? Dat is toch zo.

Belle en Elsje inspecteren haar steeds van dichterbij.

ELS: Ja, hij is echt wel lang hé.

BELLE: Oh nee, zie je dat Elsje?

ELS: Wat?

BELLE: Die ogen.

ASSEPOES: Wat? Wat is er met haar ogen?

ELS: Oh ja, ik zie het.

ASSEPOES: Wat is er met haar ogen?

BELLE: Maar zie je dat dan niet?

ASSEPOES: Nee, ik zie dat niet. Nee.

BELLE: Er is iets mis met haar eyeliner. Maar ik begrijp dat wel. Dat je dat niet ziet. Jij gebruikt het ook nooit.

ASSEPOES: Maar een grootmoeder toch ook niet?

PRINSES: Inderdaad. *(ze gooit haar schuilmantel weg)*

BELLE: *(krijst)* Oh nee, die hare schmink is volledig uitgelopen.

ASSEPOES: Jij bent...

PRINSES: De prinses van Onderland

ASSEPOES: Ik wist het dat hier een vreemde geur aan hing.

PRINSES: En binnenkort koningin en ook heerser van Wolkenland.

ELS: Ze ziet het wel groots.

ASSEPOES: Wat wil je van ons?

PRINSES: De prins.

ALLE DRIE: De prins?

PRINSES: Het was ik die hem vannacht een bezoekje heb gebracht.

BELLE: De roos...

PRINSES: Ja, de roos. Dankzij de roos is de enige die hem kan wakker maken, degene die hem in slaap gekust heeft. Ik. En zodra dat gebeurt, wordt hij stapelverliefd op mij. (*lacht maar moet dan plots hevig hoesten*) Knecht!

KNECHT: (*opgerend*) Ja, oh kotsbare.

PRINSES: Ik voel mij plots weer niet goed. Waarschijnlijk die smerige lucht hier. Ga Puk zoeken. Hij moet mij met zijn toverkrachten genezen.

KNECHT: Jawel, oh kotsbare. Dat ze wat minder rookt.

ASSEPOES: Dat is het.

BELLE: Wat?

ASSEPOES: Ze kan niet goed tegen deze hoogte in Wolkenland. De lucht is hier ijl. Daar moeten we ons profijt uit halen. (*tegen prinses*) Euhm...prinses. Sta me toe dat ik u help.

PRINSES: Jij?

ASSEPOES: Ja, ik. Het is te zeggen, wij. Wij hebben namelijk een heel goed middel voor de luchtwegen vermits het een vaak voorkomend kwaaltje is hier in Wolkenland. Als u wilt, mag u er wat van gebruiken.

PRINSES: Wel...euhm...

ASSEPOES: (*Ze neemt een buisje uit haar zak.*) Hier, kijk. Eén enkele slok en je bent niet langer ziek.

PRINSES: Eén enkele slok en...

ASSEPOES: je bent volledig genezen.

PRINSES: Geef hier. (*ze drinkt het buisje leeg*)

De prinses wordt hierop nog zieker. Haar adem verslechtert en ze valt tenslotte dood neer.

ASSEPOES: Ja, gelukt!

ELS: Sterk spul. Die heb je goed plat gekregen.

ASSEPOES: Afgekeken van Romeo en Julia.

De andere prinsessen worden terug wakker.

BELLE: De vloek is doorbroken.

SNEEUW: Amai, ik heb zwarte sneeuw gezien.

DOORN: Wie heeft mij knock-out geslagen?

ASSEPOES: Sneeuwwitje (*geeft haar een knuffel en een kus*), ik ben zo blij dat je terug bent. Doornroosje... (*wil haar ook knuffelen*)

DOORN: (*geeft haar een knuffel, daarna wil ze ook een kus geven maar Doornroosje deinst achteruit*) Laat ons niet overdrijven.

ZMRM: Oh, ik drink nooit nog een glas water. Vanaf nu alleen nog cocktails.

MARIETJE: Met lekker exotisch fruit... Nota: geen appelen van het merk Jonagold!

Ondertussen is Belle bij de prins gaan zitten. Hij wordt niet wakker. Ze begint zachtjes te snikken.

DOORN: Wie is er hier nu nog aan het wenen? De begrafenis gaat toch niet door.

SNEEUW: Belle? Waarom huil je?

BELLE: De prins. De prins wordt niet wakker.

ALLEN: Oh...

Iedereen wordt bezorgd en begeeft zich rondom Belle en de prins.

BELLE: Prins, mijn liefste prins... (*ze wil hem proberen te kussen*)

DOORN: Wat doe je nu?

BELLE: Ik ga hem kussen. Het is onze enigste hoop.

ZMRM: Zegt wie?

MARIETJE: Ik kan hem ook kussen.

SNEEUW: Laat mij hem kussen.

BELLE: Maar nee, ik moet hem kussen.

Er ontstaat een gekibbel. Puk op.

PUK: Niemand gaat hem kussen!

De prinsessen schrikken. Iedereen in freeze.

MARIETJE: Nog ene.

DOORN: *(roept)* Pak jullie sjakossen!

PUK: Nee, wacht! Niemand mag hem kussen.

ELS: Dat heb je daarjuist al gezegd. Je valt in herhaling.

PUK: Niemand behalve ik.

ANDEREN: Wablieft?

BELLE: Wablieft?

PUK: Ik ben de enige die de vloek volledig kan opheffen. Ik ben Puk en Puk kan alles!

MARIETJE: Oh, kan je dan ook een vijfgangenmenu voor me toveren want ik sterf echt van de honger.

ANDEREN: Marie...

MARIETJE: Ja, sorry. Ik weet het. Eerst de prins.

Puk gaat tot bij de prins en gaat op de plaats van Belle zitten.

BELLE: Kan je er ook voor zorgen dat de prins van mij gaat houden als hij wakker wordt.

PUK: Dat kan ik niet garanderen. Wel kan ik met zekerheid zeggen dat hij verliefd op iemand zal worden. Hij zal terug liefde kennen.

ZMRM: Oh, ik hoop dat het op mij is.

BELLE: Op jou? Waarom op jou? Je hebt er nog nooit een vin voor uitgestoken, walvis.

ZMRM: Oh!

MARIETJE: Ze bedoelt eigenlijk dat je te dik bent en hij meer voor mij weggelegd is.

BELLE: Maar nee, helemaal niet! Kleinzerige trut.

MARIETJE: Oh!

SNEEUW: Hij wordt verliefd op mij.

DOORN: Op uw kattegejank zeker.

ASSEPOES: Nee, op mij. Ik verdien het het meeste.

DOORN: En ik niet, of wat? Daarbij jij hebt uw kale Mr. Propre al.

ELS: Mensen, wees realistisch. Van zodra hij wakker wordt, neem ik hem mee naar bed.

PUK: Dames, alstublieft! Ik moet mij kunnen concentreren.

SNEEUW: Ah ja, uiteraard. Ga uw gang.

Alle prinsessen houden hun adem in en verzamelen zich rondom de prins. Puk bereidt zich inmiddels voor op de kus. Hij begint aan een aantal lip en tongstretch oefeningen. De prinsessen doen deze oefeningen gezamenlijk mee.

PUK: *(tanden bloot) MI.....(mond in ronde o) JO.....*

(tong klapperend)LEK-E-LEK-E-LEK-E-LEK

Deze oefening wordt 1 tot meerdere keren herhaald.

MARIETJE: Amai, dat duurt nogal.

ANDEREN: Ssst!

Puk tuit zijn lippen (de prinsessen proberen mee) en bukt zich langzaam over het lichaam van de prins. Bij de aanzet tot de kus, black-out en dreigende muziek. Een storm. Een geluid dat als een tornado komt opsteken, gevolgd door een hels gekrijs.

Licht aan. Muisstil. De prins schrikt wakker en roept. Op de plaats van Puk, zit nu een doodnormaal, gewoon meisje.

PRINS: *(brult)* Aaaaah!

ISABELLE: Rustig. Rustig!

PRINS: Wat...wat is er gebeurd?

ISABELLE: Ik denk dat je in slaap bent gevallen op deze bank. Het spijt me dat ik je zo bruusk wakker gemaakt heb.

PRINS: Sliep ik?

ISABELLE: Ja. Heel vast. Het leek alsof je een nachtmerrie had.

PRINS: Dat is nog zacht uitgedrukt.

ISABELLE: Waarover ging je droom?

PRINS: Wel euh... ik weet het eigenlijk niet meer. Het laatste dat ik me herinner is dat er een vies wezen op me afkwam.

ISABELLE: Een vies wezen?

PRINS: Ja. En het wou me kussen.

ISABELLE: Een vies wezen dat jou wou kussen. *(lacht)*

PRINS: Ja. Je moet daar niet mee lachen.

ISABELLE: Jij bent grappig.

PRINS: Wie? ik?

ISABELLE: *(lacht)* Dat bedoel ik nu net. Ik hou wel van grappige jongens.

PRINS: Echt?

ISABELLE: *(knikt)*

PRINS: Zin om hier ergens in de buurt iets te gaan drinken? Wat denk je?

ISABELLE: Ja, klinkt goed. (*staan op*)

PRINS: Sorry, ik heb me nog niet voorgesteld. Ik ben Filip. Maar de vrienden noemen me Flip.

ISABELLE: (*lacht weer en geeft een hand*) Isabelle. Maar de vrienden noemen me Belle.

PRINS: (*Ze glimlachen samen*) Kom, Belle. (*neemt haar mee*)

Als het koppel weg is, enkele spot op het verhoogje dat dienst doet als bank. Vanonder de bank komt het hoofd van Puk terug tevoorschijn als zwerver.

PUK: De kostbare...

Outromuziek.

EINDE